

ע"פ 5275/17 - ראתב תאוופיק ראבי, מוחמד הייתם ראבי, ראתב הייתם ראבי, חכם הייתם ראבי נגד סמיר גאנם, פאדי גאנם, רשם מקרקעין, גיחון חברה בע"מ

בית המשפט העליון

ע"פ 5275/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשים: 1. ראתב תאוופיק ראבי
2. מוחמד הייתם ראבי
3. ראתב הייתם ראבי
4. חכם הייתם ראבי

נגד

המשיבים: 1. סמיר גאנם
2. פאדי גאנם
3. רשם מקרקעין
4. גיחון חברה בע"מ

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופטת נ' בן אור) בת"א
27.6.2017 43912-03-17

בשם המבקשים: עו"ד אנור בשיר

בשם המשיבים 1-2: עו"ד אסעד מזאוי

החלטה

1. ביום 21.3.2017 הגישו המשיבים 1-2 (להלן: המשיבים) תביעה למתן סעד הצהרתי בבית המשפט המחוזי בירושלים, שלפיו קו הביוב המשרת את בניין המשיבים (להלן: הבניין) יעבור בחלקת המבקשים מכוח זיקת הנאה. במקביל הגישו המשיבים בקשה למתן סעד זמני שלפיו המבקשים ימנעו מלחסום את קו הביוב האמור, ויסירו חסימה שלו שבוצעה בסמוך לפני הגשת התביעה. המשיבים טענו כי, בין היתר, כי כחודשיים עובר להגשת התביעה, חסמו המבקשים את קו הביוב של המשיבים העובר בחלקתם מזה יובל שנים, וכתוצאה מכך נוצר בחלקת המשיבים מפגע תברואתי קשה. צוין, כי חסימת קו הביוב נעשתה על יסוד פסק דין מיום 3.12.2014 שניתן על ידי בית משפט השלום, בגדרו ניתן לטובת המבקש 2 צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעים באותו התיק להעביר את קו הביוב בחלקתו, אך נטען כי תביעה זו הוגשה נגד כל דיירי הבניין למעט המשיבים עצמם. המבקשים טענו מצדם, כי תביעת המשיבים, כמו גם בקשתם לסעד זמני, עומדות בניגוד לפסק דינו של בית משפט השלום, ולמעשה עסקין בניסיון לערער על פסק דין חלוט. במסגרת הדיון בבקשה לסעד זמני, בהסכמת הצדדים, הוחלט על שליחת גורם מוסמך מטעם חברת הגיחון על מנת לבחון את האפשרות לחבר את בניין המשיבים למערכת הביוב העירונית לאלתר. בהמשך לכך, הודיעה חברת הגיחון לבית המשפט כי מבדיקה שנערכה עלה שאין אפשרות לחבר את הבניין למערכת הביוב העירונית אלא דרך חלקתם של המבקשים.

2. בהחלטת בית משפט קמא מיום 6.6.2017 התקבלה בקשת המשיבים לסעד זמני ונקבע כי על המבקשים להשיב את המצב לקדמותו באופן שיאפשר הזרמה תקינה של הביוב מבניין המשיבים ולהימנע מחסימת קו הביוב האמור (להלן: ההחלטה למתן סעד זמני). נקבע כי המשיבים הניחו תשתית עובדתית שיש בה כדי להצביע על סיכויים ממשיים לקבלת תביעתם. בהקשר זה צוין, כי עולות תהיות של ממש באשר לפסק דינו של בית משפט השלום, אליו לא צורפו המשיבים כצד להליך על אף שהתגוררו בבניין גם בעת שהתנהל התיק האמור. עוד נקבע, כי מאזן הנוחות מטה אף הוא את הכף לקבלת הבקשה, נוכח המפגע התברואתי החמור שנוצר עקב חסימת קו הביוב על ידי המבקשים. בהקשר לכך צוין, כי היה ותידחה תביעת המשיבים בסופו של יום, יהא באפשרות המבקשים לתבוע מידי המשיבים את הוצאות הסרת החסימה, תוך שהובהר כי ממילא לא נטען שעסקין בפעולת הריסה מורכבת ויקרה.

על החלטה זו הגישו המבקשים בקשת רשות ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע לבית משפט זה אשר נדחו (רע"א 4704/17 ראבי נ' גאנץ (13.6.2017)), תוך שנקבע כי אין סתירה בין הסעד הזמני שניתן לבין פסק דינו של בית משפט השלום, שכן הסעד הזמני ניתן לטובת המשיבים בלבד, שלא היו צד להליך בתיק מושא פסק הדין האמור.

3. ביום 26.6.2017, משטרם קיימו המבקשים את הוראות ההחלטה למתן סעד זמני, הגישו המשיבים בקשה לפי פקודת בזיון בית משפט (להלן: הפקודה). לאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפניו, קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה כך שהורה למבקשים לבצע לאלתר את ההחלטה למתן סעד זמני וקבע כי ככל שלא ייעשה כן עד ליום 29.6.2017, ישלמו המבקשים קנס בסך 2000 ש"ח לכל יום עיכוב. בית המשפט המחוזי דחה בהחלטתו את טענת המבקשים שלפיה בהתאם להחלטה בבקשת רשות הערעור שהוגשה עליהם לחבר את דירת המשיבים בלבד לצינור הביוב שבחלקתם, ולא את יתר דיירי הבניין, בקבעו כי משנדחתה בקשת רשות הערעור עומדת בעינה ההחלטה למתן סעד זמני הקובעת שהמבקשים ימנעו מחסימת קו הביוב של הבניין כולו (להלן: החלטת הביזיון).

4. המבקשים הגישו ערעור לבית משפט זה על החלטת הביזיון, ובצדו בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה - היא הבקשה שלפניי. לטענתם, סיכויי ערעורם גבוהים, שכן נוכח המחלוקת הפרשנית שנפלה בין בית משפט זה לבין בית משפט קמא באשר להיקף הסעד הזמני שניתן, כמו גם היותה של ההחלטה למתן סעד זמני מנוגדת לפסק דין חלוט

שניתן בבית משפט השלום, לא ניתן ליישמה. עוד נטען, כי ממילא לא היה באפשרות בית משפט קמא ליתן צו המטיל על המבקשים קנס לפי הפקודה, בין היתר, בהתחשב בכך שהמבקשים לא התייצבו לדיון בבקשה לפי הפקודה, פרט למבקש 2, ועל כן הצו שניתן עומד בניגוד מוחלט להוראת סעיף 6(2) לפקודה. אשר למאזן הנוחות טוענים המערערים בעיקר לנזקים שייגרמו להם בעקבות קיום ההחלטה למתן סעד זמני, ולא בעקבות החלטת הביזיון. לבסוף נטען, כי המערערים פנו למשיבים על מנת לחבר את דירתם למערכת הביוב העירונית בדרך שונה מזו שהורה בית המשפט בהחלטה למתן סעד זמני, ואילו האחרונים מסרבים.

5. המשיבים טוענים מצדם כי סיכוי הערעור קלושים, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתם נוכח המפגע התברואתי שנוצר במקום מגוריהם בעקבות מי בויב המציפים את סביבת הבניין - מפגע שהולך ונעשה מסוכן בהתחשב בחום הכבד שבחודשי עונת הקיץ. לגישתם, הסנקציה שהוטלה על המבקשים לפי הפקודה היא תמריץ היחיד של המבקשים להביא לפתרון המפגע האמור.

6. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. כידוע, ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב ביצוע החלטה, ועל מבקש העיכוב להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו היה ויתקבל הערעור (ראו למשל בש"א 1045/12 דלק נדל"ן בע"מ נ' וינמן, פסקה 9 (22.2.2012)). בפסיקה נקבע לא אחת כי ככלל, כאשר עסקינן בחיוב כספי הנטייה תהא שלא לעכב ביצועו, כאשר ההנחה היא כי אם יתקבל הערעור ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו (רע"א 358/17 קליין נ' איל ויובל ארד תקשורת בע"מ, פסקה 4 (11.1.2017)). הדברים האמורים תקפים גם לסנקציה פלילית בדמות קנס כספי שהוטל על בעל דין במסגרת הליך ביזיון בית משפט (ע"פ 7921/13 שיווק א.א. משקאות קלים וחריפים בע"מ נ' תבורי שותפות מוגבלת לשיווק, פסקה 5 (10.12.2013)). בענייננו, איני מוצא לקבוע מסמרות לעניין סיכויי הערעור, אם כי דומה שלמבקשים טענות שראויות להישמע בהיבט זה, שכן מצאתי כי די בשיקולי מאזן הנוחות כדי להטות את הכף לכיוון דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע.

ערעורם של המבקשים מופנה להחלטת הביזיון, ואף על פי כן המבקשים לא טענו כלל לעניין נזקים בלתי הפיכים שעלולים להיגרם להם בעקבות ההחלטה האמורה כי אם רק הפנו לנזקים פוטנציאליים בעקבות ההחלטה למתן סעד זמני. ודוק: המבקשים השיגו על ההחלטה למתן סעד זמני - והגישו בעניינה בקשת רשות ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע -שנדחו, וממילא עניין זה אינו מצוי לפניי. מנגד, תשלום הקנס בו חויבו המבקשים יועבר לקופת המדינה, שחזקה עליה כי תשיב למבקשים את כספם ככל שיתקבל ערעורם (ע"פ 4812/15 עיריית ירושלים נ' עזבון המנוח סלים שבו ז"ל, פסקה 8 (30.8.2015)). משכך, מאחר שהערעור לא הוגש על עצם החלטת בית משפט קמא למתן סעד זמני, כי אם על צו המטיל עונש לפי סעיף 6 לפקודה - דומה כי לא יהא למבקשים קושי להשיב את המצב לקדמותו היה ויתקבל ערעורם. אין לשכוח כי ברקע הדברים מצוי גם הנזק שייגרם למשיבים כתוצאה מעיכוב ביצועה של החלטת הביזיון, שנועדה לכפות על המבקשים להסיר את המפגע התברואתי החמור שנוצר עקב חסימת קו הביוב של הבניין, על הכרוך בכך.

נוכח האמור, הבקשה נדחית. יחד עם זאת, נוכח הטענות שהועלו בערעור הדיון בו ייקבע בהקדם.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ז (5.7.2017).

ש ו פ ט
